

Holland Mei 27. 1857. -
Kalamardin 1 Junij 1857. -
Albanij Junij 1857.

en Hoofdstuk: 1. -

Prediker 2: 9. Verrijd U, Jongeling! in uw jeugd,
en laat uw hart zich veruullen in de dagen uw^{er} jongeling-
schap, en wandel in de wegen uw^{er} traagten, en in de aan-
schouwing uw^{er} oog; maar weet, dat God, om al de reding
uw^{er} ziel doen komen voor het gezicht. - Zoo doe dan de toet-
spreuk uw^{er} hert van uw hart, en doe het koudde wey van uw
Vlesch, want de jeugd en de jonckheid is ydelheid. En gedult kaan
uw^{er} scheppele ende dagen uw^{er} jongeling-schap, en dat de koudde
dagen komen, ende jaen naderen van dewelke gij zeggen kunt:
Ik heb geenen lust in de delve. -

i De blijdschap en de lust des jeugd in t licht van soet gelijste.

ii De daaruit vlijende wijheid, t wey doen van koudde, de
jeugd en de ware wey kening met deszelfs kacht en bloei.

iii Toepastelyke oecumenieken.

1/ Menigen in t eulijthid. Waarcken (as hierin eene goddelijke
Wettinging van de koninklike ydelheid en d'lyt tinnigheid des jeugd
en den wandel naar de bedorvene lusten van herten ovg. dese
meening sturende elvordt beuering, dat de blijdschap behoort tot
het jeugdijg tydgestak des levens, waarin het genot van t leuen in
bloei, zoo bruischens door de aderen stert en ten ooge stitstraalt:
Wij verstaen het onderscheid tusschen t bruischende en d'wellende
levenskrachten en genot ~~van~~ de leuen en het gekoude en de
traagde leuen in de aderen van georderde lustig, en weten het coste
te schatten, t welk echter niet genoten kan worden in de ydel
heid lyt innigheid en tonding met gattung weyender jeugd. -
t is het er verre van daan dat de gave van jeugd en bloei in
keckelwe onbestaanbaar met opvrucht ten weren: god diene
en naer gesten ontblusping van t levens genot sijn gundig
van der gijle betekenis. hogtans waan niet dat salvus u
leuen wilt en u jeugd aan t vermaak te wijde, de ydele en d'vold,
Naer en van uw hart te betreden, en de lust uw^{er} wey na te jagen:
Alzine vrijlute stijfles stam in stijf ook our leut in van staa,
lyt zulk een verklaring in strijd: - Het is de waer ke en sta
niesch gewonen geven, van de wensc des jonckheid op een
naekte u ijta, waar door de dwaasheid er van in het klaas

daglicht gesteld wordt. De tenzels laatt hij los, en nuent op wat men
reukt en naspaagt. Welk men zich schaamt ter dijdelijk te noemen:
noptans men jaagt het na; en al gedele jeugdigs is verru met ton
en bittelheid. Wanneer het zich gestoemd ziet in dien ruudel naar
het vleeschelike hart en naar de begedilike der vogel, en het keurt
die stroomende instrumenten zine ruimten en smault te:

Wanneer de Zondaar legen licht en rede ~~wordt~~ het pru des duraad
heid verdiedige, zoo wordt vaak door de Bijbel, zijn eigen taal en
positie in genemen, opdat die dwaasheid in zijn ware natiens
opgenomen in de ruud van een ander, beschamen in het oog
noge stralen o. zoo zegt Eliaz: wep luide, want hij is een
god. Jerem zegt: tot de vergeest geuchte discypelen. sluip
nu voort. - Daarom leest ni ook Salomo: O regeling ten jeugd
de gewij caent verru en. U wil zij ni wet: daarom betre de
ruud van ni eigen hart, die het welch heugen van ni hart, en jaag
na de list der o. Sp del de dwaasheid en hakt tarrigheid des jeugd
beschamen wordt over tegen zij lich tot zaligheid stelt: beschamen wordt
over het geen zij voord, van zine wettige regeertes, welke ter vaak
Zyn toon moeten verdoeten, wanneer ze tham stroomen in zine durde
lust: opdat de verblinde jeugd, welke zich zelve staag de natiens
van des zels zondepad ont spijnt, dus pad eens tot zine oerthugte
ning in zine geheel verkie en terug deinde, en ni ou bet keembaar
het is met een betreden van de Heeren wegen, en zal onvermijdelijk met dut
betreden van het eigen oek den pad verbonden is, elne lijp lijp lijp
Gods over toegave aan het god dinken van keim eigen heert.

Opdat men dit bestreffende blot stellen van dit pad de dwaasheid
keeft naar zijn doel kan vatten, zoo pluut hij eens klaps des gehoozen, en
dort tham open gesteld pad in het licht van het einde waarop het ziet
liep t.w. in thicht van voordeel godt: geuit naar de lust van ni hart
en oog; doch van de te keuschapp eens ni Schep pet keunt gij te ruut
ont wringen: Kies zij uw hart weg, ni eigen wil de list van ni
oog: doch wat dut, ve st had dut, ho is dut vo vogel, dat einde des zake:
want het keunt, over andertijke zake: het keunt vaak niel als een
blillemschicht: het is gep te sterve andere na het voordeel:
Beloo naar de wensch van ni hart de te keune bane, doch te ware
dwaasheid niet het einde daer aan te bonden te willen over legen.
Ni keert gij ni eigen weg ni eigen list, en god laatt het te toe: ni is het
were were: doch god te keunt volk: wat dut en over weg dut. over weg
wat god leest is. over weg dut were were volgen: dat ni ge laa al zal
ruchten dragen, dut de te vaand zige niet zal vergele ni vere te keuning
zal stunten, en een in gelijk zal te gelden naar lyne were.

ii / Hierop beruut hij dan eene te we bedijp wijp te land: de ont we bedijp
vande dwaasheid des jeugd, doch de aan w bedijp vande te keunt
en bloep de zelve voor te als eene te keunt verdoeten.

U ceptatocck op de Kwaal rijkdommen aantevoegen de Kwaal
die u zoo gewis verdest als die die zonden voor U die verriede zyn
ten ^{zij} u voortant het geneesmiddel. - Ik bid U Staet
bij de tweeledige Kwaal.

a) Tygevaal van verheffing in ongeduld onbestreding tegen onttan-
dingen en tygezag: tygevaal van doer deur levende gebelijheid
by overtuiging of begeerte, niet uwe eigen verstand te verhooren
en uwe eigen wil te verlaten: O jeugdigen die bare vrienden
trachiet uwe Kweekschool onrecht beginnel van Weere des Heers
u zelven te bestryden te verwerpen, te bringen onder God: dit is
het niet alleen wat u verordent, want ^{uwe eigen verstand} leukke te leeren kunt gy
nimmiet betamelijke vrees of niet des uw hogere geest
burgers worden; maar wat niet is het is uwe Kweeking voor
de eenwigheid: Zonder dit, is geen Weere godt geen bereiding
voor de eenwigheid der Heeren: Zonder dit, is het voordeel godt
voor tijt en eenwigheid zeker over U. ^{Tueringe en jonge dochter die}
O jeugdigen het dwaal des doerds kunt baten uwe hoopen: wij kennen
u wijzen u tegen die onttuimige heugmoedige verheffing
niet nalaten te waarschouwen, want wij hebben te doen met
een verstaardig Weere godt: O mijn die bare jeugdige god
beware en redde u van die sterk waardige Hardheid, dat gy
door u gang kerkt prediken, van god niet te vreden uwe een
meute te witten, Idem dan is een Sodoms onbeschaam-
heid verbonden, Zoodat men zyn leet stelt in zyn schande
en roent in die verharde opstand tegen tygezag: dat niet te
Kende verdoende. - Leer om godt wil bringen en bricken
en geheet Zaam zyn. -

b) De andere diepe afgrond de lust en het orgen niet opagen, te wel-
ken leven slechts voor genot, en de stem uwer vleeschelike lusten
te volgen, en de onreijheid te kereken en te kersten.

O jeugdige ydelheit, O critheit. Slagbransen des tentans
op den weg naar den hemel.

Indien gy uwe zonden niet kunt hoe hebt gy te ontste-
den. - Er zyn er ont voden!

Zullen nu goede voornemen baten? Marinus van de wald
gedenken uwe scheppele lijd het: de alkhet van uwe
hart gy mensche kunt niet onttedigen worden en blijven, te
tegen de wet der natuur: Zal er geen ontkind opblaan wat gods
muet de grond in nemen: d.i. geeltek uwe scheppele: als
leedlyk mensche moet hij gewicht en gekend worden: O heel-
zame waerheid: het is het teorden levend lood voor uwe
zelle: - God laant u er mede berouwen: doch Hoe jammer
lyk wordt het vaak licht geacht verwaarloosd en niet geuricht.

Verdragen met ydelheid: O Jergdigen, myne ziel is verdr
mit smart dat ik zo velen zie angegeen in te rinde loeken
in onkunde en wansmaak ontrent de waarheid: menaat
vanst indoukken en men gaat alt met ydele louteloote
tyd te kisten de preachjes mit de Wol voet benine. Ik zeg
dit niet om te ve bitteren meest te behouden. - Ik smek
u verdr mit hoest en wordt inde loeken en leere de
menschen: stelt u hope op te niet te leer? ouer het
Verdragen! De gedachte en trouwen voor god trou te te kanne
is word willy de hel keeren en u rijp te maken voerde
de document.

Ik neem veel in voed heid in te menen vooral naar
aanleiding van het gedachte van deben dey dat wij
een ruwe speel genote naar het graf doegen pro hul
en voed daekt intous mid den op geroepen.

Zie myne die baren gij gevels tocht wel dat ik mit u
in doet bid vel min del mit u over de rest stoek duif
te kanne zoud waer schuwing.

U ontvang het indank: ontvang het indank de roede
de ouder mit de doen je en belen men in u we
ydelheid te de heid en en het keerde roeken van de
te doen. En gij ouder gij ragt dat immer doen de rest vocht te
neemt boven al te het te god oliep ing op de ve ken
ning en naar god te way de wel de steun.

Omme die bare Jergdigen, hoe ve keerd gij met
elkander? in gagelyk ke ydelheid en gij ken gij
te word en? Wilt u wilt gij dat doen in te be lij ent ge
Licht van zo zo voor god trou te moeten ve en
Schynen? Wat zou u de geliefde af gestor te
oordeelen over uwe laatste gesprekken mit kan
in den rij mit het graf haas oordeel er over tot u kan
uitbrengen? - Daarom ik bid u, over wely U wag
angedrag mit elkander: Want elkander te ve de ken
Ik bid uw gij mit voor elkander de geden met ken